

30 de Setembre: Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església

Text de l'Evangelí (Mt 13,47-52): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Passa amb el Regne del cel com quan tiren una xarxa a l'aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos. Un cop plena, la treuen a la platja, s'asseuen, i recullen en coves els peixos bons i llencen els dolents. Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos, i els llançaran a la fornallardent; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. ¿Ho heu entès, tot això?». Li responen: «Sí». Ell els diu: «Doncs bé, tot mestre de la Llei que s'ha fet deixeble del Regne del cel és semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i coses velles».

«La xarxa a l'aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos»

+ Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui llegim la paràbola de la xarxa que arreplega tota mena de peixos. Sant Jeroni, l'home de l'antiguitat que més i millor va estudiar la Bíblia, posa aquesta paràbola en paral·lel amb la del blat i el jull. En ambdues paràboles el bo i el dolent coexisteixen, sense que estiguin ben marcats els límits que separen l'un de l'altre. En la vida real els que ens diem “bons” potser no ho som tant com ens pensem, i tampoc no hem de considerar els “dolents” com casos perduts. Un canvi sempre és possible, i el podem esperar en nosaltres i en els altres. Diu el papa Francesc que «ara és temps d'esperança, i que l'esperança, per principi, no descarta res ni ningú».

L'al·lusió de Jesús a la fornallardent, als plors i al cruixit de dents (cf. Mt 23,50), no vol pas esfereir-nos ni desanimar-nos. Ans al contrari, vol que tinguem ben viva l'esperança, que siguem previsors i que optem ja ara pel Regne del cel.

Només en la dimensió escatològica es discernirà qui és definitivament bo i qui no ho

és. Ara per ara, el qui no és prou bo, sempre pot esmenar-se. Al final és possible que aquell que consideràvem pitjor que nosaltres, sigui avaluat com bo; i els qui ens crèiem bons, qui sap si la nostra bondat superarà el rigorós examen que se'ns farà!

En tot cas, la paràbola deixa entendre que en aquesta vida, nosaltres no som ningú per a fer-ne ni el discerniment ni la tria. No és de la nostra incumbència. S'ha d'esperar a la fi del món que és quan l'amo farà la tria definitiva.

Cap al final Jesús ens posa la qüestió que tot bon mestre pregunta als seus alumnes: «Ho heu entès, tot això?» (Mt 13,51). Nosaltres, deixebles seus, què li respondrem?